Lietas Nr.11095035413
Lietas arhīva Nr.K31-139-14

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2014.gada 3.aprīlī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,

piedaloties prokurorei I.Junkurei,

aizstāvim zvērinātam advokātam D.Gulbim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

**/pers. A/, personas kods /personas kods/,**

apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Tiesa

**konstatēja**

**/pers. A/ izdarīja narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos un glabāšanu bez nolūka to realizēt** šādos apstākļos:

2013.gadā 26.februārī ap plkst.10.40 /pers. A/ Rīgā, Āgenskalna tirgus rajonā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotos apstākļos, no nenoskaidrotas personas, neatļauti iegādājās ne mazāk kā vienu polimēra materiāla maisiņu ar sevišķi bīstamu narkotisko vielu – karfentanilu saturošu vielu kopējā svarā ne mazāk kā 0,4145 g. Iegādāto narkotisko vielu /pers. A/ glabāja pie sevis līdz 2013.gada 26.februāra plkst.11.22, kad /pers. A/ pēc adreses Rīga, /adrese/, sabiedriskajā tualetē aizturēja policijas darbinieki. Veicot /pers. A/ aizturēšanu un mantu apskati, policijas darbinieki pie viņa atrada un izņēma vienu polimēra materiāla maisiņu ar iedzelteni bēšas krāsas graudainu vielu kopējā svarā 0,4145 g, kas satur karfentanilu. Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu – vielu maisījums, kas satur karfentanilu jebkurā daudzumā, sākot no 0,001 g pārsniedz apmērus līdz kuriem vielu maisījums atzīstams par nelieliem apmēriem.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja narkotiskās vielas – karfentanilu saturošas vielas, kas saskaņā ar likumu „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu ir iekļauts 1.sarakstā un pieskaitāms pie sevišķi bīstamām narkotiskajām vielām, neatļautu iegādāšanos un glabāšanu bez nolūka to realizēt.

Ar šādām darbībām **/pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.**

Tiesas sēdē prokurore, izklāstot /pers. A/ celtās apsūdzības būtību, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu, nemainoties noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem un nodarījuma juridiskajai kvalifikācijai, atsaucoties uz pārrakstīšanās kļūdu, precizēja /pers. A/ celto apsūdzību, norādot, ka iegādāto narkotisko vielu glabāja pie sevis līdz 2013.gada 26.februārim plkst.11.22 [..], nevis līdz 2013.gada 26.aprīlim.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu visā viņam izvirzītajā un grozītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas

atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Procesā iesaistītās personas uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu grozītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam grozītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (likuma redakcijā līdz 2012.gada 13.decembra grozījumiem) /pers. A/ 2013.gada 26.februārī izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. A/ ar savām tīšām, apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret vispārējo sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, radot reālus draudus nodarīt kaitējumu ar likumu aizsargātajām interesēm – iedzīvotāju veselībai.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, ir deklarēta dzīvesvieta, (lietas 66.-67.lapa); ar 8.klašu izglītību; neprecējies, apgādājamo nav; algotu darbu nestrādā, ko apliecina Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā informācija par /pers. A/ veiktajām valsts sociālās apdrošināšanas iemaksām (lietas 59.lapa); VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" rīcībā nav informācijas par /pers. A/ īpašumā reģistrētajiem transportlīdzekļiem (lietas 61.lapa); VSIA „Psihiatrijas un narkoloģijas centra" Psihiatriskās palīdzības dienesta uzskaitē nav reģistrēts (lietas 63.lapa);VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav reģistrēts (lietas 65.lapa); ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (lietas 69.-80.lapa); uz lietas izskatīšanas brīdi trīs reizes sodīts, no kurām neviena no sodāmībām uz nozieguma izdarīšanas brīdi nav dzēsta (lietas 81.-85.lapa):

1) Ar Rīgas apgabaltiesas 2004.gada 4.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 49.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 6 gadiem, mantas konfiskāciju, ar policijas kontroli uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2004.gada 28.jūnijā. Atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2006.gada 24.martā. Neizciestā soda daļa iekļauta Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2008.gada 6.marta spriedumā. Sodāmība nav dzēsta;

2) Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2008.gada 6.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 gadu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 18.martā. Atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2008.gada 2.septembrī. Neizciestā soda daļa iekļauta Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2009.gada 31.augusta spriedumā. Sodāmība nav dzēsta;

3) Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2009.gada 31.augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2009.gada 22.septembrī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2011.gada 27.jūlijā. Sodāmība nav dzēsta.

No apsūdzētā /pers. A/ tiesas sēdē sniegtiem paskaidrojumiem, izriet, ka iepriekš ir trīs reizes sodīts. Šobrīd ir ierosināti kriminālprocesi par mantiska rakstura noziegumu izdarīšanu, kurus izdarīja finansiālu apsvērumu dēļ. Strādā gadījuma darbus. Neskatoties uz to, ka lieto narkotiskās vielas, veselības stāvoklis apmierinošs. Vēlas mainīt dzīves vērtību uzskatus un dibināt ģimeni. Nosakot sodu, lūdza ņemt vērā, ka ir sadarbojies ar izmeklēšanas iestādēm un norādījis uz faktiem, kas sekmēja smagāka noziedzīga nodarījuma atklāšanu.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punkts noteic, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcija (2002.gada 17.oktobra likuma redakcijā) paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem, savukārt minētā panta sankcija Krimināllikuma 2012.gada 13.decembra likuma redakcijā paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu un policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa, izvērtējot lietas materiālos esošos personības raksturojošos datus, sociālās īpatnības un noziedzīgā nodarījuma raksturu, atzīst, ka vainīgajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms sods, kā to lūdza arī prokurors tiesas debatēs, reālas brīvības atņemšanas veidā, ievērojot imperatīvo normu, kas noteikta 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" 6.punktā – ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu. Tiesas ieskatā Krimināllikuma 35.pantā definētais preventīvais soda mērķis ar citiem personas brīvību mazāk ierobežojošiem līdzekļiem netiks

panākts, jo /pers. A/ ir persona, kuram pēc vairākkārt izciestajiem sodiem, joprojām piemīt neapzinīga attieksme pret likumpaklausību – tiek izdarīti jauni noziedzīgi nodarījumi, ir nevērīga un noraidoša attieksme savu procesuālo pienākumu pildīšanā, jo uz tiesas sēdi viņš tika atgādāts piespiedu kārtā. Apsūdzētā apgalvojums par vēlmi mainīt dzīves vērtību principus ir deklaratīvs un nav savienojams ar reālām apsūdzētā darbībām, jo /pers. A/ jau ilgstoši ir atkarīgs no narkotiskām un psihotropām vielām, kas apstiprinās ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2008.gada 6.marta spriedumā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas norādītajām ziņām, taču konkrēta rīcība nav sekojusi, lai no šīs atkarības izārstētos un veicinātu veselības atjaunošanos, kas rezultātā rada nopietnu bīstamību sabiedrības drošības interesēm kopumā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu atzīst apstākli, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā viņš sekmējis citas personas noziegumu atklāšanu, jo /pers. A/ šī kriminālprocesa ietvaros, būdams nopratināts aizdomās turētā statusā, ir norādījis uz personu, no kuras iegādājies narkotisko vielu, kā rezultātā attiecībā pret šo personu atsevišķā lietvedībā ir izdalīts kriminālprocess par narkotisko vielu realizāciju (lietas 87., 88.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot /pers. A/ sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Lemjot jautājumu par /pers. A/ nosakāmo soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, apsūdzētajam ir atzīti divi atbildību mīkstinoši un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, noziedzīgs nodarījums ir izdarīts nedzēstas sodāmības laikā, apsūdzētā veselības stāvoklis ir apmierinošs, līdz ar to tiesa uzskata, ka /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas minimālajam apmēram, piemērojot likumā paredzēto labvēlīguma principu, bez mantas konfiskācijas, taču ar papildsodu – policijas kontrole, kura termiņš nosakāms atbilstoši izdarītā kaitīgumam un apsūdzētā personībai.

No lietas materiāliem izriet, ka konkrētā kriminālprocesa ietvaros /pers. A/ aizturēts 2013.gada 26.februārī (lietas 23.lapa), ievietojot Īslaicīgās aizturēšanas vietā, atbrīvots 2013.gada 27.februārī (lietas 35.lapa), kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā.

Kriminālprocesa ietvaros /pers. A/ ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākās inspektores M.Avksentjukas 2013.gada 27.februāra lēmumu (lietas 47.lapa) piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Pēc norīkojuma apsūdzētā aizstāvību pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā īstenoja zvērināti advokāti A.Zvejsalnieks un A.Gulbis, kuriem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", kopumā no valsts līdzekļiem izmaksājami 140,30 *euro.*

Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. A/.

Lietiskie pierādījumi – divas šļirces un viens polimēra materiāla maisiņš ar iedzelteni bēšas krāsas graudainu vielu, kur 0,4145 g vielas satur narkotisko vielu – karfentanilu un, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē, – iznīcināmi; 0,5 l tilpuma polimēra materiāla pudele, divas vienreizējās lietošanas plastmasas medicīnas šļirces un polimēra materiāla maisiņš sākotnējā iepakojumā – kartona kastē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi $^{F12}$0168381, kas glabājas pie kriminālprocesa Nr.11095035413 materiāliem, – iznīcināmi.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

**nosprieda**

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2013.gada 26.februāra līdz 2013.gada 27.februārim.

Soda izciešanas termiņu /pers. A/ sākt skaitīt no aizturēšanas brīža.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 140,30 *euro* (simts četrdesmit *euro*, 30 centi) par advokātu darbu pirmstiesas

procesā un tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus – divas šļirces un vienu polimēra materiāla maisiņu ar iedzelteni bēšas krāsas graudainu vielu, kur 0,4145 g vielas satur narkotisko vielu – karfentanilu, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē, – iznīcināt; 0,5 l tilpuma polimēra materiāla pudeli, divas vienreizējās lietošanas plastmasas medicīnas šļirces un polimēra materiāla maisiņu sākotnējā iepakojumā – kartona kastē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi F12 0168381, kas glabājas pie kriminālprocesa Nr.11095035413 materiāliem, – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2014.gada 14.aprīlī.

Tiesnese D.Treija